

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse i 2019

Flygtningenævnet udtalte:

Klageren er somalisk statsborger, tilhører hovedklanen [...], underklanen [...], subklanen [...], og muslim fra byen [navn på hjemby], Somalia. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Klageren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter at blive slået ihjel af al-Shabaab, idet hun flygtede fra Somalia, efter hun blev tvangsmæssigt gift med en lokal leder af al-Shabaab.

Klageren har til støtte herfor oplyst, at al-Shabaab omkring [måned i sommeren] 2013 henvendte sig på klagerens bopæl, hvor de slog hendes far ihjel ved skud som følge af, at han arbejdede som [navn på erhverv], hvilket var imod islam. Klageren blev taget i al-Shabaabs varetægt og tvangsmæssigt gift med en lokal leder af al-Shabaab. Klageren har videre oplyst, at mens hun var i al-Shabaabs varetægt, blev hendes mad tilført noget, som gjorde hende svimmel, døs og gav hende feberlignende tilstande. Dette skete hver gang, hun spiste den serverede mad. Klageren undslap al-Shabaabs varetægt [omkring en måned senere].

Klageren har til støtte for sit asylmotiv videre oplyst, at idet hun var gift med en leder af al-Shabaab, så mener al-Shabaab, at hun kender til mange hemmeligheder om dem, og derfor vil de slå hende ihjel.

Udlændingestyrelsen meddelte den [dato i 2014] klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt.

Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om sit asylmotiv til grund, idet hun på flere centrale punkter har forklaret divergerende, ligesom hendes forklaring for nævnet har fremstået afglidende og utroværdig. Klageren har således forklaret divergerende om bl.a., hvor længe hun havde opholdt sig i al-Shabaabs varetægt, da hun blev tvangsgift med et medlem af al-Shabaab, hvor længe hun skjulte sig i landsbyen efter sin flugt, og hos hvem hun opholdt sig. Hun har videre forklaret divergerende om, hvorvidt hendes mor og bror opholdt sig sammen med hende, da hun skjulte sig i landsbyen, om hvor lang tid det tog at køre fra landsbyen til den lufthavn, som hun fløj fra, hvorvidt der både var mænd og kvinder med i bilen, og om hvor mange overnatninger hun havde på hotel under turen til lufthavnen.

Som følge af klagerens manglende generelle troværdighed kan Flygtningenævnet heller ikke lægge klagerens forklaring om, at hendes far er død til grund og kan således heller ikke lægge til grund, at klageren reelt er uden mandligt netværk i Somalia. Flygtningenævnet har herved tillige lagt vægt på, at klageren i sit § 26-skema, der er dateret den [dato i efteråret] 2017 har anført, at hendes mor og bror er døde, mens hun for nævnet har forklaret, at hun i 2015 fik oplysninger om, at de opholdt sig i en flygtningelejr i [et andet land], hvilket stadig er tilfældet, og at hun sidst har haft kontakt med dem i [måned i foråret] 2019.

Flygtningenævnet finder efter de foreliggende baggrundsoplysninger, at situationen i klagerens hjemområde er ændret, således at ikke enhver ved sin blotte tilstedeværelse vil være i risiko for overgreb, jf. EMRK artikel 3. Forholdene er således, selvom de fortsat er skrøbelige og uforudsigelige, forbedrede, og ændringerne findes ikke at være af helt midlertidig karakter. Det bemærkes i den forbindelse, at det ligeledes fremgår af de foreliggende baggrundsoplysninger, at al-Shabaab har skiftet strategi fra vilkårligt at angribe civilbefolkningen og til i højere grad at foretage målrettede angreb mod profilerede personer, ligesom det er indgået i vurderingen, at disse angreb ikke foretages i områder, hvor al-Shabaab de facto har kontrollen. Selvom al-Shabaab måtte have kontrollen i klagerens hjemområde, kan dette ikke i sig selv begrunde asyl, idet nævnet som anført har lagt til grund, at klageren er uprofileret. Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse endvidere, at den omstændighed, at klageren har opholdt sig i Danmark i godt 5,5 år ikke i sig selv vil gøre hende profileret i forhold til al-Shabaab, eller at hun af den grund vil være i risiko for forfølgelse eller overgreb.

Med hensyn til, om en inddragelse af klagerens opholdstilladelse må antages at ville være særligt belastende for hende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, bemærkes at klageren, der er [i tredive], har opholdt sig i Danmark i godt 5,5 år. Hun har ikke opnået nogen særlig tilknytning til det danske arbejdsmarked, idet hun alene har haft to kortvarige praktikophold og en ansættelse som børnepasser [i en periode på seks måneder i 2017], og hun har ikke gennemført en uddannelse. Hun har ikke nær familie i Danmark og har ikke væsentlige helbredsmæssige problemer.

Flygtningenævnet finder efter en samlet vurdering, at klageren ikke har en sådan tilknytning til Danmark, at det vil være særligt belastende for hende at inddrage hendes opholdstilladelse, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 7, 1. pkt., jf. § 26, stk. 1.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.